

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Co/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312216616
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4312216616.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 12.01.2015, č. k. 18C/105/2013-193 a o odvolaní navrhovateľa proti výzve Okresného súdu Nitra zo dňa 11.11.2014, č. k. 18C/105/2013-180 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdzuje.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zo dňa 12.01.2015, č. k. 18C/105/2013-193 zastavil dovolacie konanie o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 1 odsek 1, § 2 odsek 1 písmeno a/, § 5 odsek 1 písmeno a/, § 6 odsek 2, § 10 odsek 1, § 18ca zákona o súdnych poplatkoch a položku 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Uviedol, že navrhovateľ sa písomne podaným návrhom, doručeným dňa 28.09.2012, domáhal od odporcu zaplatenia majetkovej škody vo výške 3.075,43 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 615,09 eur, keď Okresný súd Levice, ako exekučný súd, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až dňa 30.01.2014, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, s omeškaním viac ako 230 dní. Okresný súd Nitra vo veci rozhodol dňa 01.10.2013 rozsudkom č. k. 18C/105/2013-139 tak, že návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ odvolanie a Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 6Co/24/2014-162 zo dňa 18.06.2014 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Dňa 28.08.2014 doručil navrhovateľ súdu dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/24/2014-162 zo dňa 18.06.2014. Výzvou zo dňa 11.11.2014 vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podanie dovolania vo výške 40 eur v lehote 10 dní a zároveň navrhovateľa poučil, že ak nebude súdny poplatok v určenej dobe zaplatený v správnej výške, súd konanie zastaví. Predmetná výzva bola navrhovateľovi doručená dňa 20.11.2014.

Navrhovateľ súdny poplatok za dovolanie v lehote 10 dní nezaplatil a proti výzve podal odvolanie. Konštatoval, že dovolacie konanie je samostatným konaním, a preto ne je možné na neho aplikovať § 4 odsek 1 písmeno k/ zákona o súdnych poplatkoch v znení platnom do 30.09.2012 a poukazovať na prechodné ustanovenie § 18ca citovaného zákona, pretože dovolacie konanie začalo dňa 19.09.2014 (správne malo byť uvedené 28.08.2014) podaním dovolania, a preto bolo na mieste uložiť súdny poplatok podľa platného znenia zákona o súdnych poplatkoch. Poukázal na to, že poplatková povinnosť za podanie dovolania nie je uvedená v prílohe zákona o súdnych poplatkoch ako samostatný typ úkonu, resp. konania s uvedením výšky súdneho poplatku, ale je vyjadrená všeobecne v § 6 odsek 2 zákona o súdnych poplatkoch v spojení s § 5 odsek 1 písmeno a/ citovaného zákona. Preto súd postupoval v medziach zákona a pretože navrhovateľ súdny poplatok za dovolanie neuhradil, ani do napadnutého

rozhodnutia a podľa jeho vyjadrenia ho nemieni uhradiť, konanie v zmysle § 10 odsek 1 zákona o súdnych poplatkoch zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 odsek 1 písmeno c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie vo veci bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odôvodnení odvolania uviedol, že v zmysle položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov spoplatneniu podlieha iba podanie žaloby na náhradu škody, avšak spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod. Namietal, že navrhovateľ podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu a nie žalobu a súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Poukázal na to, že v prílohe zákona č. 71/1992 Zb. nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Navyše, podľa ustanovenia § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch, z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30.septembri 2012. V danom prípade bola žaloba navrhovateľom podaná pred 01.10.2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zákona číslo 286/2012 Z. z., a preto je nutné v súvislosti s podaným dovolaním aplikovať právny stav platný do 30.09.2012.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 odsek 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 odsek 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 odsek 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodné.

Podľa § 1 odsek 1 zákona o súdnych poplatkoch, súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "Sadzobník súdnych poplatkov"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 odsek 1 písmeno a/ citovaného zákona, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu. Podľa odseku 4, v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Podľa § 5 odsek 1 písmeno a/ citovaného zákona, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 odsek 1 citovaného zákona, sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku alebo pevnou sumou. Podľa odseku 2, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Podľa § 18ca citovaného zákona (prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1.októbra 2012), z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30.septembri 2012.

Podľa § 18cc citovaného zákona (prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1.januára 2014), z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 31.decembra 2013 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 31.decembra 2013, i keď sa stanú splatnými po 31. decembri 2013.

K námietke navrhovateľa, že spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako je dovolanie a v súvislosti s povinnosťou navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za dovolanie odvolací súd dodáva, že dovolacie konanie je samostatným konaním, v ktorom dovolací súd rozhoduje o dovolaní. V danom prípade navrhovateľ podal dovolanie na poštovú prepravu dňa 27.08.2014, v dôsledku čoho dovolacie konanie začalo po 30.09.2012, a preto vznik poplatkovej povinnosti navrhovateľa ako dovolateľa je potrebné posúdiť i z hľadiska prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 01.10.2012 a to § 18ca zákona o súdnych poplatkoch. Súd prvého stupňa preto správne vyrubil navrhovateľovi za podané dovolanie súdny poplatok, aplikujúc tak platnú právnu úpravu účinnú v čase vzniku poplatkovej povinnosti a rovnako tak správne stanovil i výšku súdneho poplatku v sume 40 eur v súlade s položkou 7 písmeno a/ Sadzobníka súdnych poplatkov. Keďže navrhovateľ ako dovolateľ v určenej lehote súdny

poplatok nezaplatil, súd prvého stupňa správne napadnutým uznesením č. k. 18C/105/2013-193 zo dňa 12.01.2015 podľa § 10 odsek 1 zákona o súdnych poplatkoch, dovolacie konanie zastavil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd obe napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 odsek 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ ide o odvolanie navrhovateľa proti výzve súdu prvého stupňa zo dňa 11.11.2014, č. k. 18C/105/2013-180, odvolací súd dodáva, že týmto odvolaním sa v rámci tohto odvolania konania nezaoberal, pretože súd prvého stupňa o poplatkovej povinnosti za dovolanie rozhodol výzvou (vzor 4a) a výzva na zaplatenie súdneho poplatku nie je rozhodnutím v zmysle ustanovenia § 201 OSP, ktoré by bolo možné napadnúť odvolaním. K podaniu navrhovateľa označenému ako odvolanie voči výzve/uzneseniu na zaplatenie súdneho poplatku odvolací súd dodáva, že v § 169 odsek 1 OSP je uvedená povinnosť odôvodniť písomné vyhotovenie uznesenia, pričom súd uložil navrhovateľovi povinnosť uhradiť súdny poplatok za dovolanie výzvou v zmysle § 10 odsek 1 zákona o súdnych poplatkoch, na ktorú nie je možné aplikovať zákonné ustanovenia, ktoré určujú formu uznesenia. Voči výzve súdu nie je možné podať odvolanie, preto odvolací súd posudzoval toto podanie označené ako „odvolanie“ podľa obsahu a považoval ho za vyjadrenie k poplatkovej povinnosti.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.